

„Дунавский Лебедь“ на Г. С. Раковски е бил доста разпространенъ въ София. До тоя вестникъ сж били изпращани много дописки за софийскитѣ работи (вж. „София и българския черковенъ въпросъ“, с. 107—126). Софийнци сж били между първитѣ, които сж помогнали за издаване на „Дунавский Лебедъ“. На 16.I.1861 г. Раковски пише отъ Бѣлградъ до Йосифъ Дайнеловъ въ Цариградъ:

Любезный приѣтелю!

Съ проминжала пощж азъ Ви писахъ и Ви изпратихъ 16^{ии} бр., въ кого, какъ то сте видѣли, има и на франц. писано нѣщо си. Днесъ Ви изпращамъ и 17^{ии} бр., въ кого сжщо имамъ доволно писано и на франц. и еще и прибавкж. Азъ ся надѣя, чи това ще задоволи наши българы, а особито кѣту имъ явите, чи сега той-зи листъ почна да ходи свободно въ Австриа и прѣзъ тамо въ сичкж Европж. Тука щомъ ся появи издание му . . .¹⁾ начинъ, сички консули станжжж спомоществуватели; а отъ Виенж ми дадохж и други, между коимъ и руск. тамошна амбасада за 2 листа. Въ Петрограда приѣха и княз. Горчаковъ, мин. иностр. дѣлъ за сега, нѣ надѣя ся да приѣмжтъ еще многи. Това дѣло, какъ то сочи, ще напрѣдва много, ако ся слѣдова по той-зи начинъ. До сега имамъ 375 спомоществ. Нѣ отъ наши българы, освѣнъ София, Солунъ и Рухчукъ, отъ нигдѣ еще не е дошло ни парица до сега! Отъ тыя тры мѣста получихъ 18 на срѣщу 32 вѣстника, що имъ отъ начяла рядовно проваждамъ.

Сега, естественно, трѣба да имате желание да узнайте, съ каквы срѣдства почнахъ тжй да издавамъ Лебеда? Срѣдства, приѣтелю, нѣмамъ никакви, освѣнъ послѣднаа появилва ся пренумерация и внесени ми отъ вышепомянжты мѣста пары. Нѣ то е нищо за това прѣдприѣтие, ако не ми ся помогни отъ Царыграда спорядъ обѣщания нашимъ, на коя самж надеждж уповающъ почнахъ“ (Архивенъ отдѣлъ при Соф. Н. библиотека II. В. 1673).

Непрекжснати врѣзки съ Раковски е подържалъ Сава Филаретовъ и той, именно, е агитиралъ въ София за подкрепа на „Дунавский Лебедъ“ (вж. тукъ с. 199—200, 202—206). За получаването на тоя вестникъ дава нѣкои сведения М. К. Буботинъ въ своето писмо до Ив. Касабовъ и Раковски отъ 28. X. 1861 г. (вж. въ отдѣла „Училища и училищни дейци“, № 51, с. 251). По това време въ София сж получавани 10 броя. Известно време настоятелъ на Дунавский Лебедъ е билъ М. К. Маневъ. Той е събиралъ абонати не само отъ София, но и отъ други мѣста. Това се вижда отъ следното писмо (Арх. отдѣлъ при Соф. Народна библиотека п. 86, № 7641):

Софія, 1861, юлій 15ый.

Господине редакторе Дунавскаго Лебеда,

Господинъ Янакій Христовъ отъ Орѣхова, който са находитъ отъ тыя дни у Софія по своя работа и чулъ, че я събирамъ спомощствованія новы за Вашый вѣстникъ, за което Ви и писахъ, и съ 2-ра поща има да Ви ги испратж, каза ми и той да Ви пишж, да му прашате за напрѣдъ Вашы-тѣ

¹⁾ Не се чете.